

...

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 105.K.707.432/2020/17.

A felperes: felperes

(felperes címe.)

A felperes képviselője: [...] kamarai jogtanácsos

Az alperes: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(1055 Budapest, Falk Miksa u. 9-11.)

Az alperes képviselője: Dudás Hargita Zavodnyik Ügyvédi Iroda

(alperesi jogi képviselő címe., [...]ügyvéd)

A per tárgya: adatvédelmi közigazgatási jogvita (NAIH/2020/54/4. és NAIH/2020/54/12.)

Ítélet

A bíróság az alperes NAIH/2020/54/12. számú határozatával módosított NAIH/2020/54/4. határozatának a felperest 8.000.000 (nyolcmillió) forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelező 5. pontját megsemmisíti, és e körben az alperest új eljárásra kötelezi. Ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint perköltséget.

A kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperesnél a rendszeres szociális ösztöndíj igénylés iránti pályázat (pályázat) benyújtásának feltétele a személyazonosító okmányok, illetve egyéb személyes adatokat tartalmazó igazolások, nyilatkozatok széleskörének rendelkezésre bocsátása. A felperes adatvédelmi tájékoztatója alapján felperes a pályázati anyagokat a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény (a továbbiakban Nftv.) 3. számú melléklet 1/B. alcím 1.be) pontja, illetve bizonyos esetekben a pályázó személy hozzájárulása alapján kezeli. Az alperes a felperes 2018. május 25. és 2019. december 5. között három pályázati időszakot (2018/2019-es tanév őszi és tavaszi félév, valamint 2019/20-as tanév őszi félév; a továbbiakban együtt: vizsgált időszak) felölelő adatkezelését, ennek során a pályázatok leadásához szükséges igazoláslístát is vizsgálta. A vizsgált időszakban a felperes 4949 pályázatot bírált el. Az alperes a vizsgálata során figyelembe vette a felsőoktatásban résztvevő hallgatók juttatásairól és általuk fizetendő egyes térítésekről szóló 51/2017. (III.26.) Korm. rendelet (a továbbiakban Korm. rendelet) 16.§ (1)-(3) bekezdés 21.§ (1) és (3) bekezdés rendelkezéseit is.

[2] A hallgató az egységes szociális rendszer (ESZR) felületén tud nyilatkozni, hogy megismerte az adatkezelési tájékoztató tartalmát, az abban foglaltakat elfogadja. A felperes alperes eljárásában tett nyilatkozata szerint e gyakorlat alkalmazásának oka, hogy a kérelem beadása önkéntes. A felperes a Térítési és Juttatási Szabályzat (TJSZ) mellékletében négy esetcsoportot határozott meg, amely a pályázat elbírálásakor a pályázó szociális helyzete kapcsán figyelembe veendő: a pályázóval közös háztartásban élők egy főre jutó jövedelme, a képzési helynek a pályázó lakhelyétől való távolsága, az utazás időtartama és költsége, pályázó személyes körülményei, pályázóval egy háztartásban élők személyes körülményei.

[3] A pályázat leadásához az egy háztartásban élők kereseti körülményeivel kapcsolatban a felperes bankszámlakivonatot, családi pótlék folyósításának igazolását, alkalmazotti, vállalkozói, egyéb gazdasági érdekeltségre, östermelői tevékenységre álláskeresési járadékra, ápolási díjra, nyugdíjfolyósításra, illetve gyermekek után járó ellátásra vonatkozó adatot kért. A pályázat elbírálás során figyelembe vette, hogy a hallgató eltartónak vagy eltartottnak minősül. A beadandó igazolások típusa függ attól, hogy a pályázó a szüleivel együtt él, eltartott a szüleitől, eltérő eltartóval él együtt, öneltartó, illetve családfenntartó-e. A pályázatok elbírálása során eltérő pontszám jár a háztartásban élők tanulmányi körülményei alapján, amelyet a pályázó szintén igazolni köteles. A hallgató szüleinek körülményei alapján is eltérő pontszámot kap arra tekintettel, hogy a szülő külön él, elvált, újraraházasodott vagy meghalt. A pályázó mind a saját, mind a vele egy háztartásban élő személy egészségügyi helyzetére tekintettel eltérő pontszámot kap krónikus betegség, rokkantság vagy fogyatékosság esetén. Az esetlegesen fennálló hátrányos helyzet, illetve halmozottan hátrányos helyzet ugyancsak

igazolandó. Amennyiben a pályázati egy főre jutó nettó havi jövedelem nem éri el a 40.000 forintot, szükséges a közüzemi költséget igazoló számlák másolata is a vizsgált időszak utolsó három hónapjáról. A felperes szerint a dokumentumok vizsgálatának és értékelésének hiányában a pályázó szociális helyzete nem ítélt meg megalapozottan, mivel a felperes nem fér hozzá olyan állami adatbázisokhoz, amelyből releváns adatokat kérhetne. A felperes tájékoztatója tartalmazza az adatkezelés célját, jogalapját, valamint azt, hogy a kezelt adatok körét az igazolási lista tartalmazza.

Az alperes határozata

[4] Az alperes NAIH/2020/54/4. számú határozatával (a továbbiakban: határozat) a felperes rendszeres szociális ösztöndíj iránti pályázatok benyújtása, valamint azok elbírálása során végzett adatkezelésének jogellenességét állapította meg a vizsgált időszak tekintetben azzal, hogy felperes az irányadó jogszabályokon túlterjeszkedve olyan személyes adatokat kezelt, amelyekhez nem rendelkezett az Európai Parlament és a Tanács 2016. április 27-i, a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2016/679 rendelet (a továbbiakban: GDPR) 6.§ (1) bekezdés szerinti jogalappal (1.a.); a pályázóval egy háztartásban élő személyek különleges adatait a GDPR 9. cikk (2) bekezdésében szereplő megfelelő jogalap nélkül kezelte (1.b.); a kezelt adatkört a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontjának megsértésével határozta meg (1.c.); az általa nyújtott tájékoztatás során megsértette a 12. cikk (1) bekezdését, 13. cikkét, valamint 5. cikk (1) bekezdés a) pontját (1.d.). Kötelezte a felperest, hogy vizsgálja felül adatkezelési gyakorlatát, és az igazolási listában szereplő személyes adatok körét oly módon határozza meg, hogy az összhangban legyen a III.1. és III.2. pontban tett megállapításokkal (2. pont), a tájékoztatási gyakorlatát oly módon alakítsa át, hogy az megfeleljen a III.3. pontban tett megállapításoknak (3. pont), valamint, hogy a jogellenesen kezelt személyes adatokat a határozat véglegessé válásától számított 90 napon belül törölje (4 pont). Az alperes a felperest az 1. pontban foglalt jogsértések miatt 8.000.000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte (5. pont), továbbá a megtett intézkedésekről és a törlési kötelezettség teljesítéséről tájékoztatási kötelezettséget írt elő.

[5] Indokolásában rögzítette, hogy felperes az Nftv., valamint az érintettek hozzájárulása alapján kezelte az adatokat, a GDPR rendelkezéseire nem hivatkozott, azonban felperes nyilatkozatai alapján a GDPR 6. cikk (1) bekezdés a) valamint e) pont szerinti jogalapok relevánsak, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja azonban csak jogalkotói hiányosság okán akkor merülhet fel, amennyiben a felperes nem terjeszkedik túl az Nftv. és a Korm. rendelet előírásain. Az egészségügyi adatok a GDPR 9. cikk szerinti különleges adatok kategóriájába tartoznak, és amennyiben a felperes olyan adatot is kezel, amely a Korm. rendelet által meghatározott szempontok figyelembevételéhez nem szükséges, úgy az adatkezelés a GDPR 6. cikkébe ütközően jogalap nélküli. Megállapította, hogy a TJSZ – a Korm. rendeletről eltérően – a háztartásban élők egy főre jutó jövedelmére nem az utolsó három hónap, hanem az általa meghatározott hat hónap átlagának figyelembevételét írja elő, amely sérti a GDPR 6. cikkét. A TJSZ melléklete szerint a pályázó a meghatározott körülmények fennállása esetén eltérő pontszámot kap. Az ismeretlen szülő, valamint a saját gyermek megállapítására vonatkozó igazolásokat és okmányokat a felperes a GDPR 6. cikk (1) bekezdésébe ütközően jogalap nélkül kezelte.

[6] Az alperes megállapítása szerint a pályázó hallgató súlyos fogyatékoságára, tartós, vagy krónikus betegségére, illetve rokkantságára vonatkozó adatkezelés jogalap hiányában a GDPR 6. cikk (1) bekezdés és 9. cikk (2) bekezdésébe ütközik, a pályázó hallgatóval egy háztartásban élő harmadik személyek egészségügyi állapotára vonatkozó adatok kezelése ugyancsak jogsértő, ahogy az árvaságra, illetve az ismeretlen szülőre, valamint a gyermekét egyedül nevelő szülőre vonatkozó adatok kezelése is, mert a felperes az Nftv. és a Korm. rendelet által adott felhatalmazáson túlterjeszkedve állapította meg a kezelendő adatok körét; nem tett különbséget a pályázó hallgató és harmadik személyek adatainak kezelése között, holott a pályázat leadásával megadott hozzájárulás fel sem merülhet a pályázatot leadó hallgatón kívüli harmadik személyek esetén.

[7] Az adatkezelési alapelvek érvényesülésének értékelése kapcsán az alperes megállapította, a felperes nem nyújt tájékoztatást arról, mely jogszabály ad felhatalmazást arra, hogy környezettanulmány elvégzésére kérje fel a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságot, így az átláthatatlan az adatkezelés a GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontjába ütközően. Ugyancsak nem átlátható, hogy a felperes az egy háztartásban élők egy főre jutó jövedelmének megállapítása során milyen igazolást, pontosan milyen célból kér benyújtani, az egyéb adatok, például rokonság foka a pályázóval, vállalkozás neve, székhelye stb. nem szükséges a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés a) pontjában szereplő szempontok megítéléséhez. Az adatkezelés a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjába ütközik, valamint sérti a 6. cikk (1) bekezdését is, mivel az adatkezelés nem szükséges a jogszabály által előírt feltétel érvényesüléséhez.

[8] A GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontját sértőnek értékelte azt a felperesi gyakorlatot, amely nem valamennyi pályázó esetére írja elő a közüzemi költség és élelmiszerköltség igazolását, csak arra az esetre, ha a pályázati egy főre jutó nettó havi jövedelme a 40.000 forintot nem éri el; a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjának nem felel meg a tartózkodási hely létesítésére irányuló szerződés teljes másolatának kezelése sem, így az a GDPR 6. cikk (1) bekezdését is sérti. Az árvaságra, félárvaságra vonatkozóan kezelt halotti anyakönyvi kivonat teljes másolatának bekérését, valamint az árvaellátásról szóló dokumentum és a nyugdíjfolyósító igazgatóság által az özvegyi nyugdíj összegéről kiállított igazolás kezelését az adattakarékosság elvébe ütközőnek minősítette. A hallgató saját rokkantságának fokáról szóló határozatot és a fogyatékoságra szóló teljes szakorvosi igazolás kezelését a pályázat elbírálásához szükségtelennek értékelte az alperes, a születési anyakönyvi kivonatot, lakcímkártyát, és a személyazonosító igazolványt pedig cél hiányában kezelt okiratoknak tekintette. A GDPR 5. cikk (1) bekezdés b) pontját sértőnek tartotta a pályázó hallgató önálló háztartás vezetésére vonatkozó adatkezelését, a pályázóval egy háztartásban élő személyek körülményeinek igazolása körében pedig az egyedül nevelés tényét közjegyző, vagy önkormányzati jegyző által kiállított igazolás bekérését a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjába ütközőként állapította meg, valamint e rendelkezést sérti a gyermektől külön élő szülő által fizetett gyermektartásra vonatkozó adatkezelés is; a gyermektartás pontos összegének ismerete abban az esetben szükséges, ha a gyermektartás az új házastárs vagy élettárs bankszámlakivonatán nem jelenik meg, így az új házastárs, vagy élettárs gyermektartás összegéről tett nyilatkozatának leadása sem felel meg az adattakarékosság elvének. A nevelésbevitel tényéről szóló határozat másolatának kezelését a GDPR 6. cikk (1) bekezdésébe ütközőnek tekintette.

[9] Az alperes összességében rámutatott, hogy felperes az adatkör meghatározásakor megsértette a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a), b) és c) pontjait, mert több okmány, igazolás esetén nem egyértelmű, hogy azok kezelése mely körülmény alátámasztásához szükséges, nagymértékben jogsértő a teljes okmányok másolatának mérlegelés nélküli bekérése, a felperes adatminimalizálásra nem törekedett. Az adatkezelésről nyújtott tájékoztatást az alperes ugyancsak jogsértőnek tartotta a GDPR 13. cikk (1) bekezdés c) pontjába ütközően, mivel az általánosságban nyújtott tájékoztatást az adatkezelés céljáról, egyesével nem jelenítette meg, amely a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjába is ütközik. A GDPR 12. cikk (1) bekezdés megsértése továbbá azzal valósult meg, hogy a felperes a kezelt adatok köréről nyújtott tájékoztatása nem volt könnyen hozzáférhető. Rögzítette, hogy a GDPR 15-16. cikkeiben foglaltakon túl a GDPR 18. cikkében rögzített korlátozáshoz való jog is megilleti az érintettet, amelyről a felperes tájékoztatást nem nyújtott, ezért a GDPR 13. cikk (2) bekezdés b) pontja is sérült.

[10] Az alperes a felperes terhére megállapított adatvédelmi bírság kiszabása körében az enyhítő és súlyosító körülményeket a határozatban részletezettek szerint vette figyelembe.

[11] A felperes keresete folytán alperes a határozatot a NAIH/2020/54/12. számú határozatával, annak indokolási részében módosította, a módosító határozat szerint a határozat III.1.3.) pontjából a meghatározott szövegrészt törölte és áthelyezte az indoklás III.3.1.) pontjának (2) bekezdése elé, a határozat indokolásának III.2.1.e.) pontját törölte, a III.2.3.a.) alpontjában szereplő szövegrészt módosította, ugyanezen alpont (9) bekezdésének szövegrészét pedig kiegészítette. Módosította a határozat indoklás III.1.1.c.) alpontjában és a III.2.3.d.) alpontjában szereplő szövegrészeket is. A módosító határozat indoklása szerint alperes a keresetlevél 3), 9), és 10) pontjaiban foglaltakkal részben egyetértett, ezért az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) 115.§ (1) bekezdése alapján pontosította a határozat indokolását.

A kereset és a védírat

[12] A felperes keresetében elsődlegesen az alperes határozatának megváltoztatását kérte oly módon, hogy a bírság megfizetésre kötelezés és a határozat nyilvánosságra hozatalának mellőzése mellett a bíróság állapítsa meg, hogy adatkezelése jogszerű volt, a felperest törlési kötelezettség nem terheli, gyakorlatát nem kell átalakítania. Másodlagosan a határozat oly módon való megváltoztatását kérte, hogy a határozat nyilvánosságra hozatalának mellőzése mellett a bíróság állapítsa meg a felperes adatkezelésének jogszerűségét, és erre tekintettel a bírság összegét csökkentse vagy megfelelő iránymutatás nyújtásával az alperest kötelezze a bírság összegének kiszámítására. Perköltséget igényelt. A felperes szerint az alperes figyelmen kívül hagyta és tévesen értékelte a 2019. december 20. napján alperesnek címzett nyilatkozat 6. pontjában foglaltakat a közjegyző vagy jegyző előtti nyilatkozatok szükségességével kapcsolatban (határozat I.2.4., III.2.1.a., III.2.4.d.a) pontjai). E körben előadta, hogy amennyiben a pályázó közokirattal szemben kíván bizonyítani, úgy szükséges a pályázó által hivatkozott új körülmény közokirattal történő alátámasztása, mely nem ütközik a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjába. Kifejtette, hogy a Korm. rendelet 16.§ (1) bekezdés és 21.§ (3) bekezdése alapján jogosult meghatározni a szociális helyzet megítélésénél figyelembe venni rendelt körülmények igazolásának módját. Alaptalannak tartotta, hogy az adatkezelés

jogalapjának meghatározásakor nem tett különbséget a szerint, hogy a pályázó hallgató vagy harmadik személy adatát kezeli-e (határozat III.1., és III.1.3.) pont), mert a felperesnek a konkrét tevékenységre kell kiválasztani a megfelelő jogalapot, nem pedig adatkörönként vagy érintetti körönként; a GDPR 6. cikkel összhangban jogszerűen jelölte meg az adatkezelés jogalapját azzal, hogy valamennyi kezelt személyes adat vonatkozásában az Nftv. 3. számú melléklet 1b. alcím 1.be) pontját hivatkozta. Sérelmesnek tartotta a pályázó saját gyermekéről, valamint a szülője ismeretlenségére vonatkozó személyes adattal kapcsolatos alperesi megállapítást (határozat III.1.1.c.) pont), mert a Korm. rendelet 16.§ (2) bekezdés c) pontja alapján figyelembe kell vennie azt, hogy a pályázó hallgató családfenntartó-e, a saját gyermekekre vonatkozó adatkezelés jogalapja így a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja, míg pályázó hallgató félárvaságát a Korm. rendelet 16.§ (3) bekezdés c) pontja alapján kell figyelembe vennie. A súlyos fogyatékosásra, krónikus betegsége, rokkantságra vonatkozó alperesi megállapítás (határozat III.1.1.d.) pont) kapcsán felperes a Korm. rendelet 16.§ (2) bekezdés a) pontjára utalt, és előadta, hogy a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés d) és e) pontjaiban foglalt körülmények sem vehetők figyelembe a pályázó hallgató egészségügyi adatainak kezelése nélkül; mindezek miatt a GDPR 6. cikk (1) bekezdése nem sérült, az adatkezelés jogalapja a 6. cikk (1) bekezdés e) pontja, és 9. cikk (2) bekezdése. Vitatta, hogy a Korm. rendelet felhatalmazásán túlterjeszkedve jogalap nélkül kezelné a pályázó hallgatóval közös háztartásban élő közeli hozzátartozója és ápolásra szoruló hozzátartozója súlyos fogyatékoságára, krónikus betegsége, rokkantságra vonatkozó adatokat (határozat III.1.2.a) pontja), mely adatkezelés a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés e) és g) pontjaiban foglalt szempontok közé tartozik, így az alperes által felhívott GDPR-beli rendelkezések megsértése nem állapítható meg.

[13] Iratellenesnek és megalapozatlannak állította felperes, hogy ne nyújtana arról tájékoztatást, pontosan mely jogszabály ad felhatalmazást a környezettanulmány elvégzésére vonatkozó felkérésre (határozat III.2.1.a) pontja). Előadta, hogy az igazoláslisták nem tartalmaznak olyan rendelkezést, amely szerint a felperes keresné meg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságot környezettanulmány lefolytatása érdekében, az erre vonatkozó pontos jogszabályhely megjelölésének hiánya a felperes terhére nem róható. Kifogásolta azt az alperesi megállapítást is, amely szerint ne lenne átlátható, hogy az egy háztartásban élők egy főre jutó jövedelmének megállapítása során mely igazolást pontosan milyen célból kell benyújtani, ezáltal vitatta, hogy az adatkezelése a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontját sérti; a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a GDPR alperes által felhívott rendelkezése nem sérülhet, a végkielégítés nettó összegének bekérése pedig a Korm. rendelet 21.§ (2) bekezdése szerinti célt szolgálja. A vállalkozás alkalmazottai adatainak igazolására vonatkozó alperesi megállapítást felperes ugyancsak jogsértőnek állította (határozat III.2.1.c) pont) azzal, hogy ezen adatok megadása a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés a) pont szerinti jövedelmi helyzet megítélése körében jogszerű. Álláspontja szerint az élelmiszerköltség igazolása (határozat III.2.1.e) pontja) kapcsán tett alperesi megállapítás az eljárásrend téves értelmezésén alapul, mivel mindezt a felperes igazolni nem kéri: kizárólag arra az esetre kérte közüzemi kiadások igazolását, amennyiben a pályázó olyan jövedelmi helyzetre hivatkozott, hogy a KSH adatok alapján számolt átlag havi élelmiszerköltségeket is csak éppen, vagy nem tudta volna a család finanszírozni. Az árvaságra, félárvaságra vonatkozó igazolásokra tett alperesi megállapítás (határozat III.2.3.a) pontja) felperes szerint azért megalapozatlan, mert a vagylagos igazolás az adattakarékosság elvét nem sérti.

[14] Kifejtette, hogy alperes a felperes megelőző eljárásban tett nyilatkozatát a házasság felbontásáról szóló bírósági ítélet vagy jegyzőkönyv szükségességével kapcsolatban (határozat

III.2.4.db,dc) pontok) szintén tévesen értelmezte, mert a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a gyermektartás összege nem irreleváns, a Korm. rendelet 16.§ (1) bekezdés és 21.§ (3) bekezdés alapján pedig a felperes jogosult meghatározni a Korm. rendelet által a pályázó szociális helyzete megítélésénél figyelembe venni rendelt körülmény igazolásának módját. Az átmeneti nevelésbe vett gyermek vonatkozásában az alperes megállapítása ugyancsak téves jogértelmezésen alapul (határozat III.2.4.f) pontja), az előző határozati megállapításhoz hasonló indokkal tartotta e megállapítást is jogsértőnek. Nézete szerint alperes tévesen állapította meg azt is, hogy felperes nem ad egyértelmű, közérthető tájékoztatást, pontosan mely adat, mely célból szükséges (határozat III.3) pontja), mert a határozatban foglaltak elfogadása arra vezetne, hogy lényegesen kevesebb igazolásra, a túlnyomórészt nyilatkozatra és az érintett választása szerint csatolt banki kivonatokra épülő eljárásrend kevesebb differenciálást tenne lehetővé. Előadta, hogy mivel adatkezelésével nem sértette meg a GDPR alperes által hivatkozott rendelkezéseit, ezért az adatvédelmi bírság fizetésére kötelezés sem megalapozott.

[15] Az alperes a kereset elutasítását kérte, perköltséget igényelt. Mindenekelőtt kiemelte, hogy a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 90.§ szerint az alperesi határozat megváltoztatására nincs lehetőség. A keresetben foglaltakkal részben egyetértett, annak 3., 9. és 12. pontja szerinti felperesi hivatkozások alapján módosította a határozatát.

[16] Fenntartotta, hogy a közjegyző vagy jegyző előtti nyilatkozatok az adattakarékosság elvét sértik, mivel teljes bizonyító erejű magánokirat is képes lenne biztosítani a felperes által elérni kívánt célt. Az adatkezelés megfelelő jogalapját az adatkezelő nem tevékenységi körönként köteles meghatározni, hanem személyes adatonként. A hallgató gyermekére, illetve ismeretlen szülőjére vonatkozó adatok és a saját gyermek tekintetében tett felperesi álláspontot tartotta megalapozottnak, ugyanakkor a félárva fogalmának meghatározására a Korm. rendelet sem tartalmazza azt a kritériumot, hogy az egyik szülő ismeretlen. Kiemelte, hogy a hallgató súlyos fogyatékoságára, krónikus betegségére, rokkantságára vonatkozó adatok jogalap nélküli kezelése kizárólag a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontja alapján, az azzal kapcsolatban felmerülő költségek és igazolások kezelésének esetében jogszerű, a határozat pedig tartalmazza, hogy pontosan mely okmányok kezelése minősül jogalap nélkülinek, illetve alapelve ütközőnek. A hallgató hozzátartozójának fogyatékoságára, krónikus betegségére, rokkantságára vonatkozó adatok jogalap nélküli kezelésére tett felperesi kereseti érvelést alaptalannak tartotta; a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pont nem lehet jogalapja azon adatok kezelésének, amelyek nem költségekre vonatkoznak, és a tájékoztatási kötelezettség megsértésére vonatkozó alperesi megállapítás is jogszerű, mert az igazoláslista 4.5.) és 6.1.5) pontjaiból nem következik, hogy felperes a hallgatót kötelezi arra, hogy ő kezdeményezzen környezettanulmányt. Nem átlátható, hogy a felperes az egy háztartásban élők egy főre jutó jövedelmének megállapítása során milyen igazolást, pontosan milyen célból kér benyújtani; a vállalkozás alkalmazottai adatainak igazolásának előírására vonatkozó kereseti érvelés is alaptalan, mert a felperes a vállalkozásból vagy egyéb gazdasági érdekeltségéből származó jövedelem részletes bemutatását kéri. Az élelmiszerköltségek és árvaság, félárvaság igazolására benyújtott dokumentumokkal összefüggő kereseti érvekkel az alperes egyetértett, mely körben a határozatát módosította. A házasság bontására vonatkozó ítélet vagy jegyzőkönyv, illetve a gyermektartás összege ismeretének szükségessége a határozatban foglaltak szerint jogszabálysértő, az átmeneti nevelésbe vett gyermekre vonatkozóan pedig alperes szerint a Korm. rendeletben nem jelenik meg szempontként az, hogy a pályázó hallgató valamely háztartásban élő személy átmeneti nevelésbe vett gyermeket gondoz-e. Fenntartotta, hogy

felperes a GDPR 13. cikk (1) bekezdés c) pontját is megsértette, mivel megtévesztő tájékoztatást adott az adatkezelés jogalapjáról, a Korm. rendeletről semmilyen módon nem tájékoztatta az érintetteket, utóbbiak téves tájékoztatást kaptak az őket megillető jogokról, az adatkezelési tájékoztató alapján nem megállapítható, hogy egy adott személyes adat, okmány vagy igazolás pontosan miért szükséges. Nem tartotta megalapozottnak a felperes bírságösszegre vonatkozó álláspontját sem, mert az semmilyen érdemi indokot nem tartalmazott.

[17] Az alperes módosító határozatára tekintettel kiterjesztett keresetében a felperes előadta, hogy a módosító határozat 1. pontja szerinti határozati szövegrész csupán áthelyezésre került. A módosító határozat 2. pontját a felperes nem támadta, a határozat III.2.1.e) pontjának törlésével egyetértett azzal, hogy e pont törlésével nem csupán téves ténymegállapítást, de a felperesi tevékenységgel kapcsolatos olyan döntésrészt is törölt alperes, amelyet a bírság összegének megállapítása során a határozatban figyelembe vett (a felperes gyakorlatának a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjába ütközése), emiatt pedig az adatvédelmi bírság csökkentésének is helye lett volna. A módosító határozat III.1. pontját felperes nem támadta, a III.2. és III.3. pontjaiban eszközölt módosítást azonban vitatta; kiemelte, hogy az árvaellátásról szóló határozat a hallgatónak csak olyan személyes adatát tartalmazza, amelyet a felperes az Nftv. 18.§, valamint 3. melléklet 1/b.1b) alpontja alapján egyébként kezelni jogosult, az elhunyt személyes adatait a teljes okmány tartalmazza, így a másolat bekérése nem ütközik a GDPR 5. cikk (1) bekezdés c) pontjába. A módosító határozat IV. pontját felperes továbbra is vitatta, az ezzel kapcsolatos nyilatkozatait fenntartotta. A határozat III.1.c) és III.2.3d) pontjainak módosításával a felperes egyetértett azzal, hogy emiatt is a bírság csökkentésének van helye. A módosító határozat IV.3. pontjaiba foglalt módosítást szintén vitatta.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

[18] A felperes keresete részben alapos.

[19] A bíróság az alperes módosított határozatának jogszerűségét a Kp. 2.§ (4) bekezdése és 85.§ (1)-(2) bekezdése szerint, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, valamint a csatolt közigazgatási iratok tartalma alapján állapította meg.

[20] A bíróságnak abban a kérdésben kellett határoznia, hogy a módosított határozatban részletezettek szerint felperesnek az ösztöndíj iránti pályázatok benyújtása, valamint elbírálása során végzett adatkezelése a GDPR alperes által rögzített rendelkezéseibe ütközik-e, és ennek alapján megalapozottan állapított-e meg alperes a felperes adatkezelési gyakorlatának átalakítására, az adatok törlésére, valamint adatvédelmi bírságra vonatkozó jogkövetkezményt.

[21] A GDPR vonatkozó rendelkezései az alábbiak.

[22] Az 5. cikk (1) bekezdése szerint a személyes adatok: a) kezelését jogszerűen és tisztességesen, valamint az érintett számára átlátható módon kell végezni („jogszerűség,

tisztességes eljárás és átláthatóság”); b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történjen, és azokat ne kezeljék ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon; a 89. cikk (1) bekezdésének megfelelően nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés („célhoz kötöttség”); c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk („adattakarékosság”).

A 6. cikk (1) bekezdése alapján a személyes adatok kezelése kizárólag akkor és annyiban jogszerű, amennyiben legalább az alábbiak egyike teljesül: a) az érintett hozzájárulását adta személyes adatainak egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez; b) az adatkezelés olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges; c) az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez szükséges; d) az adatkezelés az érintett vagy egy másik természetes személy létfontosságú érdekeinek védelme miatt szükséges; e) az adatkezelés közérdekű vagy az adatkezelőre ruházott közhatalmi jogosítvány gyakorlásának keretében végzett feladat végrehajtásához szükséges; f) az adatkezelés az adatkezelő vagy egy harmadik fél jogos érdekeinek érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezen érdekekkel szemben elsőbbséget élveznek az érintett olyan érdekei vagy alapvető jogai és szabadságai, amelyek személyes adatok védelmét teszik szükségessé, különösen, ha az érintett gyermek.

A 9. cikk (2) bekezdés a) és f) pontjai értelmében az (1) bekezdés nem alkalmazandó abban az esetben, ha: a) az érintett kifejezett hozzájárulását adta az említett személyes adatok egy vagy több konkrét célból történő kezeléséhez, kivéve, ha az uniós vagy tagállami jog úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdésben említett tilalom nem oldható fel az érintett hozzájárulásával; f) az adatkezelés jogi igények megállapításához, érvényesítéséhez, illetve védelméhez szükséges, vagy amikor a bíróságok igazságszolgáltatási feladatkörükben járnak el.

A 12. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy az adatkezelő megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az érintett részére a személyes adatok kezelésére vonatkozó, a 13. és a 14. cikkben említett valamennyi információt és a 15-22. és 34. cikk szerinti minden egyes tájékoztatást tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtsa, különösen a gyermekeknek címzett bármely információ esetében. Az információkat írásban vagy más módon - ideértve adott esetben az elektronikus utat is - kell megadni. Az érintett kérésére szóbeli tájékoztatás is adható, feltéve, hogy más módon igazolták az érintett személyazonosságát.

[23] A Korm. rendelet releváns rendelkezései a következők.

A Korm. rendelet 10. § (2) bekezdése szerint az Nftv. 85/C. § a), ba), bc)-bf), c)-d) pontjaiban meghatározott ösztöndíjat - e rendelet eltérő rendelkezése hiányában - havi rendszerességgel kell a hallgató részére kifizetni. A felsőoktatási intézmény - a tanulmányi félév első hónapjának kivételével - legkésőbb a tárgyhoz 10. napjáig köteles a számlavezető hitelintézet felé intézkedni e juttatások átutalásáról.

A Korm. rendelet 16. § (1) bekezdése alapján a rendszeres szociális ösztöndíj a hallgató szociális helyzete alapján - az intézményi térítési és juttatási szabályzatban rögzített eljárási rend és elvek szerint - egy képzési időszakra biztosított, havonta folyósított juttatás. A (2) bekezdés értelmében a rendszeres szociális ösztöndíj havi összegének mértéke nem lehet alacsonyabb, mint az éves hallgatói normatíva 20%-a, amennyiben a hallgató szociális helyzete alapján rendszeres szociális ösztöndíjra jogosult e rendelet 21. §-ában foglaltakat figyelembe véve és a) fogyatékkal élő vagy egészségi állapota miatt rászorult, vagy b) halmozottan hátrányos helyzetű, vagy c) családfenntartó, vagy d) nagycsaládos, vagy e) árva. A (3) bekezdés kimondja, hogy a rendszeres szociális ösztöndíj havi összegének mértéke nem lehet alacsonyabb, mint az éves hallgatói normatíva 10%-a, amennyiben a hallgató szociális helyzete alapján rendszeres szociális ösztöndíjra jogosult e rendelet 21. §-ában foglaltakat figyelembe véve és a) hátrányos helyzetű, vagy b) gyámsága nagykorúsága miatt szűnt meg, vagy c) félélva.

A Korm. rendelet 21. § (1) bekezdésének rendelkezése értelmében a hallgató szociális helyzetének megítélésekor figyelembe kell venni a) a hallgató lakcíme szerinti ingatlanban életvitelszerűen együtt lakó, ott bejelentett vagy tartózkodási hellyel rendelkezők számát és jövedelmi helyzetét, b) a képzési hely és a lakóhely közötti távolságot, az utazás időtartamát és költségét, c) amennyiben a hallgató tanulmányai során nem a Tbj. szerinti közös háztartásban él, ennek költségeit, d) a fogyatékos hallgatónak mekkora összeget kell fordítania különleges eszközök beszerzésére és fenntartására, speciális utazási szükségleteire, valamint személyi segítő, illetve jelnyelvi tolmács igénybevételére, e) a hallgató vagy a vele közös háztartásban élő közeli hozzátartozója egészségi állapota miatt rendszeresen felmerülő egészségügyi kiadásait, f) a hallgatóval közös háztartásban élő eltartottak számát, különös tekintettel a vele együtt eltartott gyermekek számára, g) az ápolásra szoruló hozzátartozó gondozásával járó költségeket. A (2) bekezdés értelmében a jövedelemszámításkor a havonta rendszeresen mérhető jövedelmeknél az utolsó három hónap átlagát, egyéb jövedelmeknél pedig az utolsó egy év tizenkettedét kell figyelembe venni. A hallgató kérésére a bizonyított jövőbeni jövedelemváltozást is figyelembe kell venni. A (3) bekezdés szerint a hallgató szociális helyzetének megállapításának részletes szabályait az intézmény térítési és juttatási szabályzata határozza meg. A (4) bekezdés a következőket tartalmazza: A hallgató szociális helyzetét - a rendkívüli szociális ösztöndíj igénylésének kivételével - tanulmányi félévente egyszer, intézményi szinten - a 11. § (3) bekezdése szerinti kérelmezői körben - egységesen vizsgálja az erre kijelölt bizottság, majd ennek eredményét használja fel mind a szociális ösztöndíj, mind a kollégiumi felvételek, valamint minden más rászorultsági alapú juttatás elbírálásához.

[24] A bíróság az alperes módosított határozata tekintetében végzett jogszerűségi felülvizsgálatot a felperes ösztöndíj pályázatok beadásával és értékelésével kapcsolatos gyakorlatával összefüggésben. A felperes az alperes határozatának nem az összes megállapítását vitatta, így a módosított határozat felülvizsgálatát a kiterjesztett kereseti kérelemhez kötötten kellett elvégezni.

[25] A közjegyző vagy jegyző előtti nyilatkozatokkal kapcsolatos alperesi megállapítás alapja az volt, hogy az a többlet adatkezelés generálása miatt az adattakarékosság elvét sérti. A bíróság rámutat arra, hogy e jogszabályi rendelkezésbe akkor ütközik a felperes eljárása, amennyiben a szükségeshez képest további, illetve többlet adatkezelést jelent a közjegyzői, illetve jegyzői okiratok bekérése. A felperes helyesen érvelt ugyanakkor azzal, hogy a közokirati forma megkövetelése a magánokirati formában tett hallgatói nyilatkozattal szemben többlet adatkezelést nem generál, az pusztán az adatot tartalmazó okirat formájában jelent

eltérést. A felperes alátámasztotta a közokirati forma bekérésének szükségességét azzal, hogy csak a jegyzői igazolásban foglaltaktól eltérő körülmény igazolása esetére vár el azonos bizonyító erejű okiratot a hallgatótól. Az alperes a határozatában arra hivatkozott, hogy a közokirati forma megkövetelése új adatkezelést generál a közjegyző, vagy jegyző részére is, ugyanakkor az alperes az eljárásában a felperes adatkezelését kellett, hogy vizsgálta, így a közjegyzői vagy jegyzői esetleges többlet adatkezelés az eljárás tárgya tekintetében irreleváns. A felperes ugyanazon adatokat kezeli, mint amiket teljes bizonyító erejű okirat csatolásával kérne be a pályázótól, ezen adatok körére pedig a közokirati forma megkövetelése a GDPR 5. Cikk (1) bekezdés c) pontját nem sérti.

[26] Az adatkezelés jogalapja tekintetében a kereset nem volt megalapozott. A felperes által sem vitatottan a személyes adatokat a pályázó hozzájárulása, valamint az Nftv. 3. számú melléklet 1/B. alcím 1.be) alpontja alapján kezeli. Az alperes jogszerűen vont a felperes adatkezelési tájékoztatóját. Ebből egyértelműen megállapítható az az alperesi következtetés, hogy a felperes a pályázó hallgató, illetve harmadik személy adatainak kezelése tekintetében nem tett különbséget. Az alperes a határozat III.1.3.) pontjában foglalt ezen megállapítását a módosító határozattal a határozat III.3.) pont szerinti adatkezelésről nyújtott tájékoztatás részébe helyezte át. Mindez a megállapítás jogszerűségét nem érinti, mivel a GDPR 7.§ (1) bekezdésből következően a személyes adatok kezeléséhez egyértelműen az érintettnek kell hozzájárulnia. Ebből pedig az következik, hogy az adatkezelés jogalapjának érintetti körönként kell fennállnia.

[27] A felperes a keresetben vitatta azt az alperesi megállapítást, amely szerint a felperes a Korm.rendelet felhatalmazásán túlterjeszkedve, jogalap nélkül kezelne a pályázó hallgató azon személyes adatát, hogy saját gyermeke van, valamint, hogy egyik szülője ismeretlen. Az alperes e körben a határozatát akként módosította, hogy a saját gyermekre vonatkozó adat olyan szempont, amelyet felperes a Korm. rendelet 16.§ (2) bekezdés c) pontja alapján köteles figyelembe venni, ezért ezen adatra a GDPR 6. cikk (1) bekezdés e) pontjának sérelme nem állapítható meg, ugyanakkor az egyik szülő ismeretlensége kapcsán tett megállapítását fenntartotta. Ez az alperesi megállapítás helytálló, mivel a Korm. rendelet 2.§ (1) bekezdés c) pontja a szülő ismeretlenségét nem rögzíti a félárvaság meghatározásakor, így ezen személyes adat kezelése a jogszabályban meghatározott kritériumrendszeren túlterjeszkedik.

[28] A pályázó súlyos fogyatékoságára, krónikus betegségére, illetve rokkantságára vonatkozóan az alperes a határozatában nem azt állapította meg, hogy e tények felperes általi adatkezelése sérti a GDPR felhívott rendelkezéseit, hanem azt nem tartotta jogszerűnek, hogy felperes a kapcsolódó egészségi állapotra vonatkozó adatokat is kezeli. Mindezért alperes a határozatban kifejezetten nevesítette, hogy a fogyatékoság típusa, a betegség milyensége és annak súlyossága, a rokkantság foka nem tartoznak a Korm. rendelet 16.§ (2) és (3) bekezdés, valamint 21.§ (1) bekezdése szerint kezelendő adatok közé. Mindkét jogszabályhely kizárólag a vagyoni, jövedelmi viszonyokkal összefüggésbe hozható adatokra vonatkoztatható, a GDPR 6. cikk (1) bekezdés és 9.§ (2) bekezdése szerinti feltételek fennállása mindezek miatt nem állapítható meg. A pályázó hozzátartozójának fogyatékoságára, krónikus betegségére, rokkantságára vonatkozó adatokat a felperes ugyancsak jogalap nélkül kezelte. Az előzőekben kifejtettek alapján szintén nem az volt az alperesi megállapítás jogalapja, hogy a felperes önmagában arra a tényre kezel személyes adatot, hogy a közeli hozzátartozó fogyatékos, krónikus beteg, avagy rokkant-e, hanem arra, hogy az ezeken a tényeken túlterjeszkedő olyan adatok kezelése nem jogszerű, amelyek nem a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés e) és g) pontjában rögzített kiadásokkal és költségekkel hozhatóak összefüggésbe. A bíróság az alperes

e megállapításával egyetértett, a felperes így a Korm. rendelet kiemelt rendelkezéseire megalapozatlanul hivatkozott.

[29] A környezettanulmány elvégzését tekintve alperes a GDPR 5. cikk (1) bekezdés a) pontjának sérelmét állapította meg átláthatatlan adatkezelés miatt. A felperes érvelése szerint az igazoláslisták nem tartalmazzak olyat, hogy felperes keresné meg a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóságot környezettanulmány lefolytatása érdekében. A bíróság e körben azt állapította meg, hogy az igazoláslistákban feltüntetettek jelenthetik azt, amelyet felperes a keresetében állít (ti., hogy nem közvetlenül felperes, hanem a hallgató keresi meg a hatóságot környezettanulmány beszerzése érdekében), azonban e keresetrész nem érinti az ügy érdemét. Nem az a lényeges ugyanis, hogy ki fordul a hatósághoz, hanem az, hogy a jogszabály alapján a (hatáskörrel rendelkező illetékes) hatóságnak a kérelmet teljesítenie kell. Az alperes határozatában foglalt jogi következtetés mindezért nem jogszabálysértő. Az adatkezelés átláthatóságára vonatkozóan a bíróság az adatkezelés jogalapja kapcsán kifejtettekre visszautalva rámutat arra, hogy az adatkezelés kizárólag akkor jogszerű, amennyiben annak jogalapja adatonként megállapítható. A felperes ezzel szemben keresetében általánosságban utalt arra, hogy a jövedelmi, vagyoni viszonyok megállapításához szükséges az alperes határozatában nevesített adatok bekérése. A felperes nem cáfolta azt az alperesi megállapítást sem, amelyet alperes az adatminimalizálási kötelezettség betartására vonatkozóan tett.

[30] A végkielégítés összegének igazolására vonatkozóan az alperes azt róta fel, hogy az akkor lehet célhoz kötött és szükséges, amennyiben az összeg sem a bankszámlakivonaton, sem az egyéb bevételek között nem jelenik meg. A felperes ezzel összefüggő kereseti érve szerint nem tudja ellenőrizni, hogy a pályázó az összes bankszámlájának kivonatát csatolta-e. A bíróság rámutat arra, hogy a pályázó a felperes felhívásának köteles eleget tenni, ugyanakkor amennyiben azt nem teljesíti és a jövedelmi és vagyoni viszonyait nem tárja teljeskörűen a felperes elé, úgy az arra vonatkozó szankció megállapításának joga a felperes érdekkörébe esik. Emiatt az alperesi megállapítás nem jogszabálysértő.

[31] A vállalkozásokból és egyéb gazdasági érdekeltségéből származó jövedelem igazolása kapcsán az alperes részletesen ismertette a határozatban, hogy a kitöltendő űrlapon mely adatoknak kell szerepelni. A bíróság megállapította, hogy az alperesi határozatban rögzített egyéb adatok (rokonság foka, a pályázóval vállalkozás neve, székhelye stb.) egyértelműen nem szükségesek a felperessel egy háztartásban élők jövedelmi helyzetének bemutatásához. Ezt felperesnek az a kereseti állítása sem cáfolja, amely szerint az igazoláslistán felhívta az érintettek figyelmét, hogy csak az egy háztartásban élő személyekre vonatkozóan kell az adatokat megadni. A felperes adatkezelése e körben a Korm. rendelet 21.§ (1) bekezdés a) pontjában foglaltakon túlterjeszkedett, ezért az alperes megállapítása jogszerű.

[32] Az élelmiszer költségekre vonatkozó felperesi érvelés a módosító határozat alapján helytálló, az alperes az erre vonatkozó határozati pontot (III.2.1.e) pont) a módosító határozattal törölte.

[33] Az árvaság, félárvaság esetkörében tett megállapításokkal kapcsolatban a felek között nem volt vita abban, hogy a vagylagos igazolási mód megengedése az adattakarékosságot biztosítja, ugyanakkor az alperes megállapításának lényegét az adja, hogy a felperes erre vonatkozó tájékoztatás nélkül kért az árvaság, félárvaság igazolására vonatkozó

dokumentumokat. A halotti anyakönyvi kivonat teljes bekérését az alperes úgyszintén az adattakarékosság elvének való megfelelés kapcsán vizsgálta és állapította meg, hogy a teljes halotti anyakönyvi kivonat olyan adatokat is tartalmaz, amely – a felperes által sem cáfoltan – az árvaság, félárvaság igazolása szempontjából nem releváns.

[34] A gyermektartás összegének igazolási módjára vonatkozóan (közjegyzői, vagy jegyzői, illetve két tanú előtti nyilatkozat) a fenti megállapítások alapján arra mutat rá a bíróság, hogy az nem a kezelt adatok körére, kizárólag azok formájára vonatkozik. A közjegyzői, illetve jegyzői okirat bekérésének kötelezettsége így a GDPR 5. Cikk (1) bekezdés c) pontjában foglalt adattakarékosság elvét nem sérti. A felperes bankszámlára vonatkozó kereseti érvelése ugyanakkor az árvaság, félárvaság esetkörében tett bírósági megállapítások alapján nem foghat helyt, mivel ezen esetben is a határozat lényegét az képezi, hogy irreleváns a gyermektartás összege, illetve az, hogy a szülők elváltak-e. Ekképpen a házasság felbontásáról szóló ítélet vagy jegyzőkönyv kezelése sem lehet jogszerű. Az átmeneti nevelésbe vett gyermekre vonatkozó adatok kezelése a Korm. rendeletben nem jelenik meg, annak szükségességét így a felperes sem tudta alátámasztani a keresetében; felperes kizárólag annyiban érvelt helytállóan, hogy a pályázóval együtt lakók számának meghatározásakor van jelentősége annak, hogy átmeneti nevelésbe vett gyermek lakik-e a pályázóval, ugyanakkor az átmeneti nevelésbe vételről szóló határozat kezelése a szükséges adatkezelésen túlterjeszkedik, így annak jogalapja nem áll fenn.

[35] A felperes által kezelt egyes adatokra tett határozati megállapításokkal függ össze az adatkezelésről adott tájékoztatásra vonatkozó további alperesi megállapítás, ez utóbbi kizárólag az előbbiekkel összhangban értékelhető. Az alperes a határozatban részletesen kifejtette, hogy mely GDPR rendelkezések sérültek: az adatkezelés jogalapjának felperes általi meghatározása hiányos volt, kizárólag a saját hozzájárulást, illetve az Nftv. rendelkezéseit hivatkozta. A Korm. rendeletről a felperes nem ad tájékoztatást, valamint az egyes személyes adatok kezelésének szükségességéről adott tájékoztatás sem tekinthető olyan egzakt tájékoztatásnak, amelyből az adatalany következtethetne az adatkezelés jogalapjára.

[36] Összességében az alperes határozata részben jogszabálysértő volt, mert az alperes a módosító határozatával kizárólag a határozat indokolását módosította, annak rendelkező részét ugyanakkor nem érintette. A bíróság által a kereset részbeni megalapozottságát megállapító indokok, valamint a módosító határozatban megállapítottak (az alaphatározat egyes megállapításának törlése, illetve olyan módosítása, hogy az alperes a felperessel egyetért) azt eredményezik, hogy az alperes bírságkiszabása nem jogszerű. A határozatra beadott keresetben felperes a bírságkiszabás szempontjait kifejezetten valóban nem vitatta, ugyanakkor a módosító határozatra tekintettel jogszerűen kiterjesztett keresetben már kifejtette, hogy a módosító határozat folytán a határozat szerinti bírság sem lehet jogszerű.

[37] Arra tekintettel, hogy az alperes a megállapítások összessége alapján, az egyes felperesi jogsértések súlyozása nélkül szabott ki a felperessel szemben egyösszegű adatvédelmi bírságot, a bíróság az alperes módosított határozatát e körében a Kp. 89.§ (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte, míg ezt meghaladóan a kiterjesztett keresetet a Kp. 88.§ (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

[38] A megismételt eljárásban az alperesnek a felperessel szemben megállapított adatvédelmi bírságról kell ismét dönteni. Figyelembe kell vennie, hogy a kereset a fentiek szerint részben alapos volt, illetve azt, hogy az alperes a határozatot a felperes keresete alapján érdemi tartalommal módosította. A megismételt eljárásban megállapított adatvédelmi bírság összegének kevesebbnek kell lennie az határozatban megállapított 8.000.000 forint összegénél.

[39] A bíróság a pernyertesség-pervesztesség arányát az alperes javára 60-40 %-ban határozta meg, a perköltség viseléséről ennek figyelembevételével, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett. A bíróság az alperes perköltségének összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (2) bekezdése alapján mérsékelte, figyelemmel az alperes beadványainak terjedelmére és arra, hogy a perben tárgyalás tartására nem került sor. Figyelemmel volt a bíróság arra is, hogy az alperes a határozatot a kereset alapján módosította.

[40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 45/A.§ (1) bekezdése szerinti mértékű kereseti illeték a felperes az alperes teljes személyes illetékmentessége okán a Pp. 102.§ (6) bekezdés alapján az állam terhén marad.

[41] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2021. április 15.

dr. bíról s.k.

dr. bíró 2 s.k.

dr. bíró3 s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró